

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Плескача В'ячеслава Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих приписів частини першої статті 284 Кримінального процесуального кодексу України

Київ
21 листопада 2022 року
№ 170-3(II)/2022

Справа № 3-190/2021(390/21)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Первомайський Олег Олексійович (голова засідання),
Головатий Сергій Петрович,
Городовенко Віктор Валентинович (доповідач),

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Плескача В'ячеслава Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих приписів частини першої статті 284 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Плескач В.Ю. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) приписи

частини першої статті 284 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс), згідно з якими „слідчий, дізнавач, прокурор зобов’язані закрити кримінальне провадження також у разі, коли строк досудового розслідування, визначений статтею 219 цього Кодексу, закінчився та жодній особі не було повідомлено про підозру“ (абзац сімнадцятий).

Автор клопотання вважає, що оспорювані приписи Кодексу суперечать частині другій статті 55 Конституції України та порушують його конституційне право на судовий захист, оскільки обмежують слідчого суддю „в повноваженнях перевіряти повноту і ефективність досудового розслідування“, що робить „судовий контроль на стадії закриття кримінального провадження ілюзорним і формальним, якщо правоохоронний орган закриває його з підстав впливу строку досудового розслідування“.

Суб’єкт права на конституційну скаргу зазначає, що оспорювані приписи Кодексу суперечать статті 8 Конституції України у частині „щодо принципу пропорційності як складової принципу верховенства права“, а також, що досягти переслідуваної ними легітимної мети „без переходу в іншу крайність можна було б дуже легко за допомогою іншого, більш зваженого і пропорційного законодавчого рішення – просто наділивши слідчого суддю повноваженнями перевіряти причини впливу строку досудового розслідування“.

Плескач В.Ю. стверджує, що оспорювані приписи Кодексу також суперечать частині другій статті 28 Конституції України, оскільки порушують „процедурні гарантії до ефективного досудового розслідування“.

Обґрунтовуючи свої твердження, автор клопотання цитує норми Конституції України, Кодексу, посилається на Рішення Конституційного Суду України (Другий сенат) від 17 червня 2020 року № 4-р(II)/2020, практику Європейського суду з прав людини, конституційних судів інших країн, а також на судові рішення, зокрема, у своїй справі, а саме на ухвалу слідчого судді Київського районного суду міста Полтави від 14 квітня 2021 року, ухвалу

Полтавського апеляційного суду від 15 червня 2021 року, копії яких долучено до конституційної скарги.

Плескач В.Ю. висловив також клопотання про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги через несвоєчасне отримання повного тексту остаточного судового рішення у його справі.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

2.1. Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої); якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (пункт 2 частини першої); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя).

Остаточним судовим рішенням у справі автора клопотання є ухвала Полтавського апеляційного суду від 15 червня 2021 року. Оператор поштового зв'язку прийняв конституційну скаргу для направлення до Конституційного Суду України 4 жовтня 2021 року. Конституційна скарга надійшла до Конституційного Суду України 6 жовтня 2021 року, тобто Плескач В.Ю. пропустив строк її подання.

Як убачається з матеріалів справи, повний текст остаточного судового рішення у справі Плескача В.Ю. Полтавський апеляційний суд направив на

адресу автора клопотання 7 липня 2021 року, тому Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України вважає за можливе поновити строк подання конституційної скарги.

2.2. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55).

Плескач В.Ю., стверджуючи про невідповідність Конституції України приписів абзацу сімнадцятого частини першої статті 284 Кодексу, лише висловив припущення щодо негативних наслідків їх застосування в кримінальному провадженні для прав потерпілого та не довів, як саме ці приписи Кодексу зумовили порушення його конституційних прав на судовий захист, не бути підданим катуванню, жорсткому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню. Зазначене не є обґрунтуванням неконституційності оспорюваних приписів Кодексу, як того вимагає пункт 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Конституційний Суд України неодноразово наголошував, що особа, яка звертається до Конституційного Суду України, повинна не лише зазначити, а й аргументовано довести, як саме оспорюваний закон (окремі його положення), який був застосований в остаточному судовому рішенні в її справі, порушує її гарантоване Конституцією України право [ухвали Першого сенату Конституційного Суду України від 13 червня 2018 року № 20-у(І)/2018, Другого сенату Конституційного Суду України від 3 червня 2020 року № 10-уп(ІІ)/2020].

Автор клопотання не обґрунтував неконституційності приписів абзацу сімнадцятого частини першої статті 284 Кодексу в розумінні пункту 6

частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ також з огляду на те, що фактично висловив незгоду із законодавчим регулюванням питання щодо закриття кримінального провадження у зв'язку з закінченням строку досудового розслідування, виклавши власні міркування щодо того, яких законодавчих змін потребують оспорюванні приписи Кодексу.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Відповідно до частини першої статті 74 Закону України „Про Конституційний Суд України“, зокрема, конституційна скарга подається до Конституційного Суду України державною мовою.

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України звертає увагу, що єдиною державною (офіційною) мовою в Україні є українська мова, при написанні конституційних скарг бажано дотримуватися офіційно-ділового стилю, принаймні не вживати мовних одиниць образливого характеру.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Плескача В'ячеслава Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих приписів частини першої статті 284 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4

статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**